

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2005 M. SAUSIO 21 D. NUTARIMO NR. 60
„DĖL UŽSIENYJE ĮGYTŲ KVALIFIKACIJŲ, SUTEIKIANČIŲ TEISĘ Į AUKŠTĄJĮ
MOKSLĄ, BEI AUKŠTOJO MOKSLO KVALIFIKACIJŲ VERTINIMO IR
AKADEMINIO PRIPAŽINIMO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ (ŽIN., 2005, NR. 12-369)
STEBĖSENOS PAŽYMA**

PRIEŽASTYS, LĖMUSIOS NUTARIMO ATSIRADIMĄ

Šiuo metu itin svarbus veiksnys ne tik Europoje, bet ir pasaulyje – tarptautinis bendradarbiavimas. Viena tokio bendradarbiavimo priedaidų – laisvas asmenų judėjimas, kurį Europos Teisingumo Teismas pripažino viena svarbiausių žmogaus teisių. Būtent laisvas asmenų judėjimo principas lemia itin kokybiškos, efektyvios užsienyje įgytų kvalifikacijų pripažinimo sistemos sukūrimą, tokiu būdu užtikrinant asmenų teisę dirbti bei studijuoti.

Akademiniam pripažinimui yra skirtos penkios Europos konvencijos:

- ✓ Europos konvencija dėl diplomų, suteikiančių teisę stoti į universitetus, lygiavertiškumo (Europos konvencija Nr. 15), Paryžius, 1953 m. gruodžio 11 d., http://www3.lrs.lt/pls/inter2/dokpaieska.showdoc_bin?p_id=33684;
- ✓ Europos konvencija dėl dalinių universitetinių studijų lygiavertiškumo (Europos konvencija Nr. 21), Paryžius, 1956 m. gruodžio 15 d., <http://conventions.coe.int/treaty/en/treaties/html/021.htm>;
- ✓ Europos konvencija dėl universitetinių kvalifikacijų akademinio pripažinimo (Europos konvencija Nr. 32), Paryžius, 1959 m. gruodžio 14 d., <http://conventions.coe.int/treaty/en/treaties/html/032.htm>;
- ✓ Europos susitarimas dėl tolesnio stipendijų mokėjimo studentams, studijuojantiems užsienyje (Europos konvencija Nr. 69), Paryžius, 1969 m. gruodžio 12 d., <http://conventions.coe.int/treaty/en/treaties/html/069.htm>;
- ✓ Europos konvencija dėl dalinių universitetinių studijų bendrojo lygiavertiškumo (Europos konvencija Nr. 138), Roma, 1990 m. lapkričio 6 d., <http://conventions.coe.int/treaty/en/treaties/html/138.htm>.

Lietuva yra prisijungusi tik prie vienos iš jų – Europos konvencijos Nr. 15. Konvencija išreiškė tuo metu Vakarų Europoje vyravusį kvalifikacijų pripažinimo principą: pagrindinis kvalifikacijų vertinimo uždavinys – nustatyti jų lygiavertiškumą. Tai reiškia, kad aukštojo mokslo diplomai turi būti vertinami lyginant kiekvieną kursą ir kiekvieną studijų sudėtinę dalį, peržiūrint, ar užsienio šalies studijų programa atitinka priimančiosios šalies studijų programą.

Pripažinimo reikalams taip pat skirta 1979 m. gruodžio 21 d. Paryžiuje pasirašyta Konvencija dėl aukštojo mokslo studijų, diplomų ir laipsnių pripažinimo Europos regiono valstybėse (UNESCO konvencija; http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=13516&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html) bei 1997 m. balandžio 11 d., Lisabonoje pasirašyta Kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regione konvencija (Lisabonos pripažinimo konvencija; http://www3.lrs.lt/pls/inter3/dokpaieska.showdoc_l?p_id=69468).

UNESCO konvencija padėjo pamatus aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimo sistemos sukūrimui Europoje. Ją pasirašiusios šalys įsipareigojo pripažinti viena kitos aukštosiose mokyklose įgytas kvalifikacijas ir sukurti sistemą, užtikrinančią kreditų, studijų dalykų, diplomų, pažymėjimų bei laipsnių sulyginimą. Lietuvoje ši konvencija įsigaliojo 1997 metais.

Lisabonos pripažinimo konvencijos pasirašymą įtakojo procesai, prasidėję pradėjus byrėti Rytų Europos blokui. Priimant vis naujus narius į Europos aukštojo mokslo erdvę deklaruojamas naujas kvalifikacijų priimtinumo principas: užsienyje įgyta kvalifikacija, nors ir būdama menkesnio lygmens ar funkcionalumo nei panaši kvalifikacija priimančioje šalyje, laikytina priimtina atitinkamam lygmeniui, kadangi skirtumai tarp kvalifikacijų pakankamai

nežymūs. Kvalifikacija gali būti nepripažįstama tik tada, kai nustatomi esminiai skirtumai tarp užsienio šalies ir priimančiosios šalies kvalifikacijų sistemos.

Lietuvos Respublikos Seimas įstatymu „Dėl Europos Tarybos ir UNESCO kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos ratifikavimo“ (Žin., 1998, Nr. 110-3022) ratifikavo Lisabonos pripažinimo konvenciją.

Lisabonos pripažinimo konvencija skiriama akademinio pripažinimo problemoms spręsti ir aukštojo mokslo pripažinimo praktikai tobulinti. Šiame dokumente aptarti ir suformuluoti:

- ✓ pagrindiniai vertinimo ir pripažinimo principai:
  - kvalifikacijų, suteikiančių teisę į aukštąjį mokslą;
  - dalinių studijų;
  - aukštojo mokslo kvalifikacijų;
  - pabėgėlių, perkeltųjų ar pabėgėlio statusą turinčių asmenų kvalifikacijų.
- ✓ įsipareigojimai teikti informaciją apie aukštąsias mokyklas ir aukštojo mokslo programų aprašymą, kitą informaciją akademinio pripažinimo klausimais;
- ✓ konvencijos įgyvendinimo būdai.

Šalys, prisijungusios prie Lisabonos pripažinimo konvencijos, įsipareigoja laikytis lygiateisiškumo principo – draudžiama kvalifikaciją pripažinti besikreipiančius asmenis diskriminuoti dėl lyties, rasės, odos spalvos, negalės, kalbos, religijos, politinių įsitikinimų, pilietybės, etninės ar socialinės kilmės, priklausymo nacionalinei mažumai ir panašiai. Be to, šalys įsipareigoja:

- ✓ užtikrinti vertinimo ir pripažinimo metodikos ir kriterijų aiškumą, nuoseklumą ir patikimumą;
- ✓ sprendimus dėl pripažinimo priimti remiantis atitinkama informacija apie kvalifikacijas, kurių pripažinimo siekiama;
- ✓ skatinti visas aukštąsias mokyklas teikti informaciją apie jose įgytas kvalifikacijas;
- ✓ laikytis principo, kad pareiga nurodyti pareiškėjo įgytą išsimokslinimą neatitinkant keliamų reikalavimų tenka vertinančiai institucijai;
- ✓ garantuoti adekvačią ir aiškią informaciją apie švietimo sistemą;
- ✓ nustatyti terminą, per kurį, skaičiuojant nuo tada, kai buvo pateikta visa reikalinga informacija, būtina priimti sprendimus dėl pripažinimo.

Įgyvendindama įstatymo dėl Europos Tarybos ir UNESCO kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos ratifikavimo 2 straipsnį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 1999 m. gruodžio 23 d. priėmė nutarimą Nr. 1460 „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Europos Tarybos ir UNESCO kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos ratifikavimo“ įgyvendinimo“ (Žin., 1999, Nr. 110-3231).

2000 metais priėmus Lietuvos Respublikos aukštojo mokslo įstatymą bei įvertinus, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 23 d. nutarimu Nr. 1460 nėra aiškiai reglamentuotos įstatymo dėl Europos Tarybos ir UNESCO kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos ratifikavimo 2 straipsnio 1 ir 3 dalių įgyvendinimo nuostatos, atitinkančios tarptautinius bei Lietuvos teisės aktus, susijusius su kvalifikacijų vertinimu ir pripažinimu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2005 m. sausio 21 d. priėmė nutarimą Nr. 60 „Dėl užsienyje įgytų kvalifikacijų, suteikiančių teisę į aukštąjį mokslą, bei aukštojo mokslo kvalifikacijų vertinimo ir akademinio pripažinimo nuostatų patvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. 12-369) (toliau – Nutarimas).

Tikslas, kurio buvo siekiama tvirtinant Užsienyje įgytų kvalifikacijų, suteikiančių teisę į aukštąjį mokslą, ir aukštojo mokslo kvalifikacijų vertinimo ir akademinio pripažinimo nuostatus – užtikrinti Lisabonos pripažinimo konvencijos ir kitų konvencijų, skirtų akademiniam pripažinimui, įgyvendinimą Lietuvoje ir reglamentuoti minėtų kvalifikacijų vertinimą ir akademinį pripažinimą Lietuvos Respublikoje asmenims, įgijusiems kvalifikacijas užsienyje ir siekiantiems tęsti studijas

Lietuvos aukštosiose mokyklose, verstis profesine veikla ar dirbti pagal profesiją, kai teisė vertis ją ar darbas pagal ją nėra reglamentuojami Lietuvos Respublikos teisės aktais.

PASIEKTI TIKSLAI

Priėmus Nutarimą sukurta viena svarbiausių Lietuvos Respublikos įstatymo dėl Lisabonos pripažinimo konvencijos ratifikavimo įgyvendinimo priemonių bei užsienio institucijų suteiktų kvalifikacijų vertinimo ir pripažinimo įrankių. Nutarimu reglamentuotas užsienio kvalifikacijų, teikiančių teisę į aukštąjį mokslą, ir aukštojo mokslo kvalifikacijų vertinimas ir pripažinimas.

Nutarimu įtvirtinti pagrindiniai Lisabonos pripažinimo konvencijoje deklaruojami principai. Iš Lisabonos pripažinimo konvencijos bei šią konvenciją aiškinančių ir kitų vertinimą ir pripažinimą reglamentuojančių tarptautinių teisės aktų perkėlus dalį Nutarimu įtvirtintų taisyklių, Nuutarimu Lietuvos Respublika garantuoja duotų išpareigojimų kitoms Lisabonos pripažinimo konvencijos narėms vykdymą. Vadovaujantis Nutarimu, kitose Lisabonos pripažinimo konvencijos valstybėse narėse suteiktos kvalifikacijos pripažįstamos, jei negalima nurodyti esminių skirtumų tarp kvalifikacijos, kurios pripažinimo siekiama, ir atitinkamos Lietuvoje teikiamos kvalifikacijos.

Palyginus su iki Nutarimo patvirtinimo galiojusiais ir užsienio institucijose įgytų kvalifikacijų vertinimą ir pripažinimą reglamentavusiais „Užsienyje įgytų kvalifikacijų vertinimo ir pripažinimo nuostatais“, patvirtintais Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 23 d. nutarimu Nr. 1460, Nutarimu geriau užtikrintas Lisabonos pripažinimo konvencijos deklaruojamų principų dėl vertinimo ir pripažinimo procedūrų aiškumo ir skaidrumo įgyvendinimas. Nutarimu reglamentuojama kvalifikacijų vertinimo tvarka, jo sustabdymo atvejai, sprendimų dėl užsienio institucijų suteiktų kvalifikacijų vertinimo ir pripažinimo rūšys bei jų priėmimo tvarka, detaliau apibrėžti su vertinimu susiję terminai.

Nutarimu sukurtas teisinis pagrindas kurti poįstatyminius teisės aktus, kurie detaliau reglamentuoja Nutarime deklaruojamų vertinimo ir pripažinimo principų taikymą vertinimo ir pripažinimo praktikoje. Vadovaujantis Nutarimu sukurtos Užsienyje įgytų aukštojo mokslo kvalifikacijų vertinimo taisyklės, patvirtintos Studijų kokybės vertinimo centro direktoriaus 2008 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. 1-168 (Žin., 2009, Nr. 4-115; Nr. 96-4090) bei Užsienyje įgytų kvalifikacijų, suteikiančių teisę į aukštąjį mokslą, vertinimo taisyklės, patvirtintos Studijų kokybės vertinimo centro direktoriaus 2006 m. vasario 3 d. įsakymu Nr. 1-24 (Žin., 2006, Nr. 16-578).

Nutarimu užtikrintas „vieno langelio“ principas: dokumentai vertinimui ir akademiniam pripažinimui pateikiami bei vertinimo ir pripažinimo sprendimai gaunami per vieną instituciją – Studijų kokybės vertinimo centrą.

NEIGIAMOS PASEKMĖS

Neigiamos pasekmės nacionaliniame lygmenyje:

- ✓ Nutarime atskirtos vertinimo ir pripažinimo funkcijos. Vertinimo funkcija patikėta Studijų kokybės vertinimo centrui, o pripažinimo funkcija – Švietimo ir mokslo ministerijai. Tai labai biurokratizuoja sistemą ir prailgina vertinimo ir pripažinimo terminus. Pagal Nutarimą vertinimas turi būti atliktas per 3 mėnesius (su galimybe terminą pratęsti), o pripažinimas per 1 mėnesį (su galimybe terminą pratęsti);
- ✓ Tokia vertinimo ir pripažinimo sistema reikalauja, kad visi ją norminantys bei reguliuojantys dokumentai būtų tvirtinami arba švietimo ir mokslo ministro, arba Studijų kokybės vertinimo centro vadovo. Tai kuria sustabarėjusią sistemą, kuri negali greitai ir lanksčiai reaguoti į aplinkos pokyčius ir ilginiui tampa rimtu stabdžiu aukštųjų mokyklų tarptautiškumo tendencijoms ir mobilių studentų siekiams;

- ✓ Nutarimas eliminuoja aukštąsias mokyklas iš vertinimo ir pripažinimo proceso. Tokiu būdu ignoruojama aukštųjų mokyklų sukauptą patirtis.
- ✓ Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo (Žin., 2009, 54-2140) 4 straipsnio 6 dalyje aukštojo mokslo kvalifikacijos apibrėžimas įvardina ne tik profesinio bakalauro, bakalauro, magistro kvalifikacinius laipsnius, bet ir mokslo daktaro bei meno daktaro laipsnius. Tačiau Nutarimas nereglamentuoja užsienyje įgytų mokslo laipsnių pripažinimo.
Neigiamos pasekmės instituciniame (aukštųjų mokyklų) lygmenyje:
- ✓ Dabar egzistuojanti kvalifikacijų pripažinimo sistema smarkiai stabdo aukštųjų mokyklų tarptautiškumo planus ir sąlygoja gana didelį mobilių užsienio studentų skaičių sumažėjimą. Potencialius studentus gąsdina ilgos ir akivaizdžiai formalios pripažinimo procedūros;
- ✓ Aukštosios mokyklos neturi teisės priimti studijoms užsienio studento tol, kol šis nepateikė pažymos apie jo užsienio kvalifikacijos pripažinimą, o tai dažniausia reiškia, kad studentas turėtų prarasti vienerius studijų metus, nes daugelyje švietimo sistemų baigimo dokumentai išduodami gerokai vėliau nei studentas realiai baigia studijas;
- ✓ Aukštosios mokyklos turi vadovautis tik kvalifikacijos pripažinimo/nepripažinimo sprendimu ir pažyma. Pripažinimo sistema neskatina neformaliojo ir patirtinio mokymosi pripažinimo sistemos vystymosi.
Neigiamos pasekmės individams:
- ✓ Formalizuota sistema prailgina sprendimo laiką, neigiamai įtakoja asmens psichologinę būseną bei jo požiūrį į šalies suinteresuotumą jo studijomis;
- ✓ Daugelis asmenų iš užsienio, sužinoję administracinius procedūros reikalavimus, pripažinimo nesikreipia ir studijų Lietuvos aukštosiose mokyklose atsisako.

PASIŪLYMAI DĖL TEISĖS AKTO TOBULINIMO

Nors Lisabonos pripažinimo konvencijos nuostatos perkeltos į Lietuvos Respublikos teisės aktus, tačiau vertinimo ir pripažinimo procedūras būtina tobulinti. Reikėtų diegti Lietuvos aukštosiose mokyklose kvalifikacijų vertinimo kultūrą, labiausiai pasirengusioms aukštosioms mokykloms suteikti teisę atlikti kvalifikacijų vertinimą ir pripažinimą. Taip pat reikėtų tobulinti vidurinio ir aukštojo mokslo kvalifikacijų akademinio vertinimo ir pripažinimo eigos bei procedūrų schemą.

Siūlymai dėl užsienyje įgytų kvalifikacijų neigiamų pasekmių naikinimo

- ✓ Aukštosios mokyklos turėtų dalyvauti užsienyje įgytų kvalifikacijų akademinio pripažinimo procese kaip pripažinimą atliekanti institucija, kai pareiškėjai siekia studijuoti Lietuvoje.

Turėtų būti atsisakoma pripažinimo proceso dvipakopiškumo, kai privaloma atlikti dvi formalizuotas administracines procedūras – vertinimą ir pripažinimą. Vadovaujantis Lisabonos pripažinimo konvencija, formalizuotas sprendimas dėl kvalifikacijos vertinimo turėtų būti tik pripažinimas. Kitais atvejais paprastai duodama rekomendacija. Be to, dvi formalizuotos biurokratinės procedūros tik pailgina pripažinimo procesą ir reikalauja didelių darbo sąnaudų.

Pareiškėjams ir toliau turėtų būti užtikrinama teisė apskųsti priimtą sprendimą, tačiau turi atsirasti ir aktyvi, nuolatinė priimamų sprendimų priežiūra.

Visos akademinį pripažinimą atliekančios institucijos turėtų diegti vidines priimamų sprendimų kokybės užtikrinimo ir kontrolės priemones.

Siūlymai dėl užsienyje įgytų kvalifikacijų pripažinimo tobulinimo

Atsižvelgus į tarptautinių teisės aktų rekomendacijas, turėtų būti parengti kvalifikacijų vertinimo etapų aprašai, kuriuose esminių skirtumų nustatymas būtų tik vienas iš etapų. Tai leistų

atsisakyti vykdyti kvalifikacijos lyginimo procedūrą, kai kvalifikacija suteikta ar įgyta neteisėtai, nes ieškoti esminių skirtumų tarp tokios kvalifikacijos ir artimiausios Lietuvoje teikiamos kvalifikacijos yra netikslinga.

Reikėtų siekti, kad Studijų kokybės vertinimo centro, kuris yra ENIC/NARIC tinklo narys, pagrindine funkcija taptų ne kvalifikacijų vertinimas, o informacijos apie pripažinimą reglamentuojančius teisės aktus, Lietuvos bei kitų šalių švietimo sistemas teikimas, užsienyje įgytų kvalifikacijų vertinimo metodikos rengimas, mokymų ir seminarų organizavimas.

Mokslo (meno) daktaro laipsnių pripažinimas reglamentuojamas atskiru nutarimu. Būtų tikslinga visų užsienyje įgytų aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimą apjunti į vieną teisės aktą, todėl Nutarimą reikėtų papildyti nuostatomis dėl užsienyje įgytų mokslo (meno) daktaro laipsnių pripažinimo. Būtina peržiūrėti mokslo (meno) daktaro laipsnių pripažinimo procedūras. Nors Lisabonos pripažinimo konvencija neapima mokslo (meno) daktaro laipsnių, juos pripažįstant taip pat turėtų būti vadovaujama šioje konvencijoje įtvirtintu priimtumo principu ir atsisakoma ekvivalentiškumo koncepcijos, kai po pripažinimo procedūros išduodamas nacionalinis diplomas. Nostrifikavimas yra laikomas blogąja užsienyje įgytų kvalifikacijų ir mokslo laipsnių pripažinimo praktika, kurią ir buvo siekiama panaikinti, priimant Lisabonos pripažinimo konvenciją.

Siūlomas užsienyje įgytų kvalifikacijų ir mokslo laipsnių pripažinimo modelis

Kompetentingos institucijos. Be užsienio kvalifikacijų vertinimą ir pripažinimą vykdančių institucijų – Studijų kokybės vertinimo centro, Švietimo ir mokslo ministerijos, Lietuvos mokslo tarybos – į pripažinimo procesą siūloma įtraukti ir Lietuvos aukštąsias mokyklas.

Priimamų sprendimų priežiūra. Kai sprendimą dėl pripažinimo priima aukštoji mokykla, turėtų būti vykdoma *vidinė* ir *išorinė* priimamų sprendimų priežiūra. Aukštoji mokykla turėtų diegti vidinius kontrolės įrankius, kurie padėtų užtikrinti vienodą bendrų kriterijų taikymą ir priimamų sprendimų nuoseklumą. Tokie vidinės kontrolės įrankiai galėtų būti vidiniai žinytai darbuotojams, priimtų sprendimų registras ir pan. Išorinę priimamų sprendimų priežiūrą turėtų atlikti Studijų kokybės vertinimo centras, kuris kaip ENIC tinklo narys yra įgaliotas užtikrinti ir įvertinti Lisabonos pripažinimo konvencijos nuostatų taikymą praktikoje. Kai sprendimą dėl pripažinimo priima Studijų kokybės vertinimo centras ar Lietuvos mokslo taryba, turi būti užtikrinta vidinė priimamų sprendimų priežiūra. Studijų kokybės vertinimo centras ar Lietuvos mokslo taryba, kaip ir aukštosios mokyklos, turėtų diegti vidinius kontrolės įrankius, kurie padėtų užtikrinti vienodą bendrų kriterijų taikymą ir priimamų sprendimų nuoseklumą.

Apeliavimo galimybės. Pareiškėjams, nesutinkantiems su sprendimu dėl kvalifikacijos pripažinimo, turi būti sudarytos galimybės pateikti apeliaciją. Apeliacijas galėtų nagrinėti atitinkamai kelios institucijos, atsižvelgus į tai, kuri institucija priėmė sprendimą dėl kvalifikacijos pripažinimo. Visais atvejais pareiškėjai, nesutinkantys su apeliaciją nagrinėjusios institucijos priimtu sprendimu, turi galimybę tokį sprendimą apskusti teismui.

Numatomi siūlomo modelio įgyvendinimo rezultatai

Sėkmingai įgyvendintas siūlomas kvalifikacijų ir mokslo laipsnių vertinimo ir pripažinimo modelis ne tik užtikrintų Lisabonos pripažinimo konvencijos taikymą praktikoje, bet ir sudarytų sąlygas greičiau ir lanksčiau pripažinti užsienyje įgytas kvalifikacijas.

Aukštąsias mokyklas įtraukus į kvalifikacijų pripažinimo procesą, atsirastų galimybės atsisakyti detalaus procesų ir procedūrų reglamentavimo. Todėl vertinimo procedūros siekiantiems studijuoti taptų lankstesnės, labiau atliepiančios pasaulines pripažinimo tendencijas ir galimus pokyčius.

Lietuvos aukštosios mokyklos taps konkurencingesnės ir patrauklesnės Lietuvos ir užsienio piliečiams, įgijusiems kvalifikaciją svetur, todėl galės sėkmingai integruotis į Europos Sąjungos aukštojo mokslo erdvę, reaguoti į laisvo studentų judėjimo sukuriamas realijas ir būti lygiavertėmis partnerėmis kitų šalių aukštosioms mokykloms.

Tikimasi, kad panaikinus ilgai trunkantį mokslo laipsnių nostrifikavimą bus sukurtos palankesnės sąlygos mokslininkams grįžti ar jiems pritraukti. Greta užsienyje įgyto mokslo laipsnio diplomo nebus išduodamas dar ir Lietuvos Respublikos mokslo laipsnio diplomai, kuris iš tikrųjų Lietuvoje neįgyjamas.

SUINTERESUOTŲ ASMENŲ PATEIKTŲ PASTABŲ ĮVERTINIMAS

Apie vykdomą teisės akto stebėseną buvo skelbiama Švietimo ir mokslo ministerijos interneto svetainėje. Suinteresuotų asmenų pastabų ir pasiūlymų negauta.
